

אמת שלא נחשפה, הודמנות גדולה שלא נוצלה.

היה כיסוי מלא להנחתו זו. מדי שנה מבוצעות בישראל כ-30 אלף פריצות מחציתן נערכות לבתי-מגורים ומחציתן ל-בתי-עסק ומוסדות. רוב הפריצות, במיוחד לדירות, מתבצעות בשיטה הקלאסית ה-משוטת, הפורץ מגיע אל הדלת, מודד שאין איש בדירה, ואז בעזרת מברג או לום, פורץ את מנעול הדלת ונכנס פנימה. כל הפעולה נמשכת מיספר שניות. דקותיים לכל היותר. הדלתות בארץ מצוידות פור-צים. אלה הסטנדרטיות, המותקנות במר-בית הדירות, עשויות משני לוחות דיקט עם חלל ממולא בקרטון ביניהם, המנעולים הסטנדרטיים פשוטים בתכלית, ניתנים ל-פריצה אף בידי חובבים בלתי מנוסים.

פריצות מתוחכמות, מסוג זה שרואים בסרטים, באמצעות התאמת מפתח למנעול הדלת כמעט ולא היתגלו בישראל. זו עבודת הדורשת מומחיות ואורכת זמן. הדרך הפשוטה ביותר לפרוץ לדירה בישראל היא באמצעות שבירת הדלת. הדלתות ניר-נות לשבירה בקלות. אלא שזה עושה רעש ומשאר סימנים. רק בעלים קנאים החושדים בנשחיתותם משתמשים בשיטה זו כדי לפרוץ לדירות. פורצים הבאים לגנוב שוברים מנעולים.

הבעיה אינה חדשה, אבל בשנים האחרונות, בעקבות עליית רמת החיים, יש גם לאנשים פשוטים על מה להגן ב-בתיהם: מכשירי הטלוויזיה, שולחנות הרפורמאיקה, אריחי החרסינה האיטלקית ו-פורצלונים. אברהם חש כי השוק הישראלי רעב להמצאה שתגן על דלתות הבתים. הוא החליט להמציא אותה.

מאחרי סורג ובר"ח

בר"ח, מחזיק בידיו דגמים של מנעול הרבי-בר"ח. מנגנון המנעול שלו הוא מתוחכם, מבוסס על גלגלי-שיניים המהווה מעין 'תיבת' לשיחרור שאר הבר"חיים.

הילוכים למנעול. משמאל נראה המנגנון הפנימי של מנעול עכביש. המנגנון מולחם אל מנעול דלת רגיל. אל ארבעת הברגים שבמרכז המנגנון מתחברים ארבעת הסורגים הנועלים את הדלת מבפנים. באמצעות תנועה סיבובית רגילה ביותר, אוחז גם כ-38 מדינות מערביות נוספות. בינתיים החלו לייצר את המנעול שלהם בבית-מלאכה קטן שהקימו, כשהם מומי-נים חלקים ממנו במיפעלים שונים.

כל אחד מהם המשיך לעבוד בעבודתו הקודמת ואת מנעולי-הביטחון שלהם שיו-קו והתקינו במו ידיהם אחרי שעות הר-עבודה. בתור עבודה נוספת זה היה עסק לא רע. התקינו מנעול אחד בשבוע, אחר כך הגיעו להתקנת מנעול ליום. זה נראה להם הצלחה פאנטסטית. הם לא היו זקוקים כלל למיסרומת. הלקוחות זרמו אליהם אחרי שראו מנעולים שלהם מותקנים אצל אחרים.

כחצי שנה אחרי שאברהם ומשה יצאו לשוק עם מנעול ה-רבי-בר"ח שלהם, יצא גם יוסף שבתאי עם מנעול ביטחון לשוק. היה זה מנעול ה-עכביש. הוא היה דומה בצורתו החיצונית למנעול ה-רבי-בר"ח. גם הוא פעל על העיקרון של נעילת הר-דלת לארבע כיוונים. אבל ה-עכביש נעל את הדלת רק לשלושה כיוונים במטות. לכיוון הרביעי התבצעה הנעילה באמצעות הבר"ח הרגיל של מנעול הדלת.

המנגנון של ה-עכביש היה שונה מזה של ה-רבי-בר"ח. לא היה זה מנגנון ע-צ' המתקן במרכז הדלת, אלא מנגנון פשוט למדי מבחינת טכנית, שהולחם אל מנעול הדלת הרגיל.

גם הוא היה עמיד, באופן יחסי, מול ניסיון פריצה רגיל. אולם לא איתנה בו הנעילה הגיאומטרית, המונעת שיחרור כל הבר"חיים בו זמנית.

מכה מתחת לחגורה

במשך כשנה וחצי התנהלה מיל-חמת חשאית בין שני הידידים הר-שכנים. כל אחד ניסה להפיץ את המנעול שלו. כל זמן שמחזור העיסוקת במנעולי-הביטחון היה קטן, חיתה גם הר-מילחמה קטנה. הנשים שלהם נשארו ידי-דות. ילדיהם המשיכו לשחק יחד.

אולם יום אחד גילה אברהם שידוד-יריבו מנסה להכותו מתחת לחגורה. בחור זר שהפיץ סוכני "עכביש", הם פירטו את יתרונות המנעול שלהם. המתקן בצד הדלת. אולם סעיף אחד בפרוספקט הוציא את אברהם משלוותו. "ברצוננו להוסיף, כתבו סוכני עכביש", שאנו מתקנים גם דגם ישן המתקן במרכז הדלת ונראת לעין ומחירו רק 375 ל"י. עבור מי ש-המחיר מהוות שיקול מיוחד נוכל להתי-קין מנעול זה."

בעיני אברהם זה נראה כמכה מתחת לחגורה. היה זה ניסיון להציג את הר-מנעול שלו כדגם מיושן וזול שיצא מהשימוש, בעוד ש-עכביש לא ייצר מעור-לם מנעולים המתקנים במרכז הדלת. אברהם הבלג.

אולם המערכת נגדו תפכה למיתקפה מכל הכיוונים. שני אלמונים, בנימין סלע (חמשד בעמוד 34)

פריצה לדירה או בית-עסק, מטלפן הטלפון אוטומטית לשני מספרים, מודיע להם בר-אמצעות טיים מקלט על הפריצה וזאת מבלי שהפורצים ידעו בכלל על הפעלת הטלפון.

שבחאי, שראה את שני הממציאים בר-שעת פעולתם הציע להם לשווק את מנ-עולי-הביטחון באמצעות חברתו אחרי ש-ימציאו אותה. אולם כאשר הצליחו השניים להגיע למנעול הביטחון שישביע את תבני-עותיהם ממנו, הם החליטו להיות ע-צ' מאיים.

המנעול שהמציאו פעל על עיקרון הני-עילה הגיאומטרית. פירושה של נעילה כזו היא שאחרי שזויו הבר"חיים עוברים נקר-דה מתה מסוימת במנגנון שלהם, נועל כל בריח את הדלת בנפרד. אם מצליחים לפרוץ בריח אחד, אין הדבר משפיע על הבר"חיים האחרים. יתרה מזאת: כל ניסיון להזיז את הזינו אחרוני גורם או להגברת הנעילה במקום לשיחרורה.

אברהם ומשה מיהרו להגיש בקשה ל-רישום פטנט על המצאתם, ביקשו לרשום

לילה לילה, אחרי שעות העבודה, ישבו השניים, שירטטו שירטטו והמציאו מנ-עולים. עברו כארבעה חודשים עד שהגיעו למנגנון מתקבל על הדעת. לא היה להם מהיכן להיעזר בהמצאתם כיוון שמתקן מ-סוג זה, בתוך חלל הדלת, לא קיים עדיין בשום מדינה בעולם.

בעת ששקדו על ההמצאה שיתפו השניים את יוסף שבתאי ידידם בלבטיהם. לשבתאי היה עניין מיוחד בהמצאה. הוא עמד בר-ראש חברה המשווקת מערכות אעקה אלקטרוניות. החברה, אמנות אלקטרונית, נוסדה על-ידי שישה שותפים. כולם טכנאי אלקטרוניקה והיא כיום אחת החברות הידועות והגדולות בתחום זה בשוק. היא מתקינה מערכות קונבנציונאליות, המת-רועות באעקה נגד פריצה לדלתות ור-לונות, ומערכות מתוחכמות יותר, הפרי-עלות בעזרת גלי רדיו והמועיקות בתגובה לכל תנועה בחלל החדר.

הם משווקים גם מכשיר חדיש, פרי המצאתם. זהו הטלפון המועיק. במקרה של

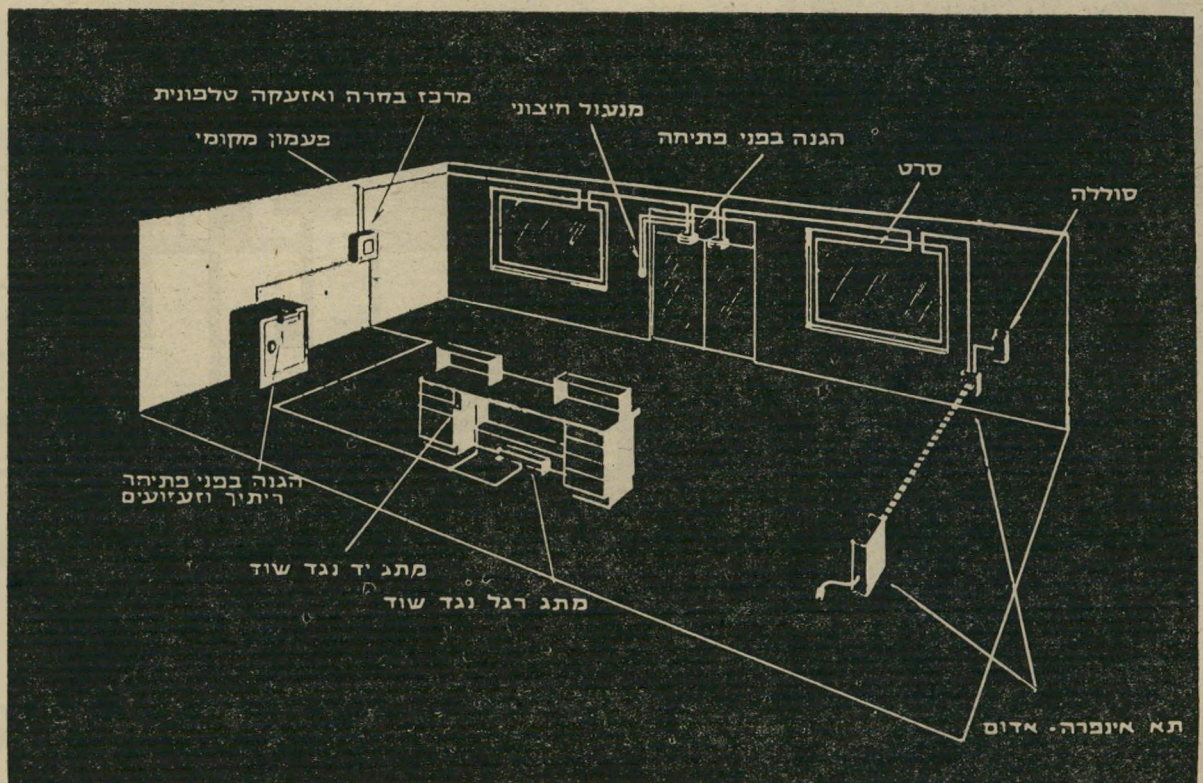
להזיז

את הזיז!

מכיוון שלא היה בעל כיסורים טכ-ניים מיוחדים, נעזר אברהם באחד מידידיו. היה זה, משה דולב, מנהל עבודה בענף המתכת בבתי-המלאכה של חברת אל-על. "אם נצליח ליצור מצב שבו פורץ יצטרך לשבור דלת כדי להיכנס לדירה ננצח במילחמה בנינו לכינו", אמר אברהם למשה. עוד באותו לילה ישבו השניים והחלו לתכנן תוכנית כיצד להמציא מנ-עולי-ביטחון.

הבעיה שניצבה בפניהם היתה להמציא מיתקן כזה שבעזרת מפתח אחד ונעילה אחת יסגור את הדלת על ארבע בריחים, בריח לכל כיוון, ושלא ניתן יהיה לפרוץ את כל ארבעת הבר"חיים בו זמנית. כלומר: שפריצת בריח אחד לא תביא אוטומטית

(*) בשנת 1974 עלתה עקומת הפריצות לשיא חדש: 19,596 פריצות לבתי-עסק, 17,629 לבתי-מגורים.

אלקטרוניים, היוצרים אזעקה במיקרה של פריצה או חדירה וממנגנוני-הפעלה חשאיים, שניתן להפעילם בהסתר במיקרה של כניסת שודדים. התקנת מערכות כאלה היא יקרה, לעומת מנעולי-הביטחון של הדלתות, בדירות פרטיות, שעלותן 420 לירות.

אמצעי-ההגנה מפני פריצות ומעשי שוד הם כיום משוכללים ביותר. זהו שירטוט של מערכת-אזעקה נגד פורצים ושודדים, שניתן להרכיבה בכל דירה או עסק. היא מורכבת מאמצעים

הגנה היקפית